

Найденъ и Мило се покачихъ на бжчвитѣ и оплашено започнахъ да викатъ:

— Ний не сме! То само се отпуши! Ол е ле! . . . какво станъ!

А и кучето ги придружаваше съ своето лаянѣ.

Безъ да губи врѣме Симеонъ се наведе при бжчвата и затвори канелата. Найденъ и Мило легнахъ надъ бжчвитѣ и намислихъ да се скриятъ задъ тѣхъ.

Но чичо Симеонъ скоро ги смъкна отъ бжчвитѣ. Той хванъ Найдена за ухото, а Мила отгорѣ за дрѣхата, повѣсенъ съ лицето на долу и тръгна изъ стълбата нагорѣ.

Тамъ той научи и двамата, какъ се влиза въ чюжда изба и се пие вино